

ΑΔ73/2026

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
ΙΑ΄ Τμήμα Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 73/2026
Ημερομηνία δημοσίευσης: 19/03/2026
Εισηγήτρια Δικαστής: Τζέλλου Αλεξάνδρα
(...)

1. Επειδή, για την άσκηση της αίτησης καταβλήθηκε παράβολο ποσού 150 ευρώ (βλ. το με κωδικό πληρωμής (...)) ηλεκτρονικό παράβολο και την από 28.6.2023 απόδειξη εξόφλησής του).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία νομίμως επαναφέρεται προς συζήτηση μετά την ΑΔ 83/2024 ανασταλτική της εκδίκασης απόφαση του Δικαστηρίου λόγω εκκρεμούς ενώπιον του ΣτΕ προδικαστικού ερωτήματος που είχε υποβληθεί με την ΑΔ 534/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και, ήδη, την 1150/2025 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ζητείται η ακύρωση της με αριθ. 171669/23.3.2023 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε η από 7.2.2023 προσφυγή των αιτουσών κατά της(...)/26.1.2023 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης. Με την τελευταία είχε απορριφθεί το από 19.1.2023 μεταγενέστερο αίτημά τους για χορήγηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτο. Με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάχθηκε η άμεση επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής τους.

3. Επειδή, εξάλλου, νομίμως εχώρησε η συζήτηση της υπόθεσης, παρά την απουσία των διαδίκων, καθώς σε αυτούς κοινοποιήθηκε νόμιμα, κατ' άρθρο 21 του π.δ/τος 18/1989 (Α΄ 8), αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης και των από 19.3.2025 και 25.2.2025 πράξεων του Προέδρου του παρόντος Τμήματος του Δικαστηρίου περί ορισμού δικασίμου προκειμένου να παρασταθούν κατά την παρούσα δικάσιμο (βλ. τα ΑΕΑ 245/19.3.2025 και 106/25.2.2025 αποδεικτικά επίδοσης της υπαλλήλου Δικαστηρίων Σεβαστής Αβραμίδου και του Αρχιφύλακα Ιωάννη Κοκτσίδα, αντίστοιχα, με σύντμηση σε 15 ημέρες της σχετικής προθεσμίας).

4. Επειδή, εν προκειμένω, στο φάκελο της δικογραφίας περιλαμβάνεται επικυρωμένο αντίγραφο του (...)/22.11.2023 ειδικού πληρεξούσιου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Δ.Κ., με το οποίο η πρώτη αιτούσα παρέχει πληρεξουσιότητα στη δικηγόρο Ε.Π., που υπογράφει το δικόγραφο της αίτησης ακύρωσης να παραστεί προς υποστήριξη της κρινόμενης αίτησης ακύρωσης για λογαριασμό τόσο της ίδιας όσο και των ανήλικων τέκνων της κατά τη συζήτηση της υπό κρίση αίτησης, πλην αντίστοιχο πληρεξούσιο δεν προσκομίστηκε από τον πατέρα των ως άνω ανήλικων τέκνων. Δοθέντος δε του ότι πρέπει και οι δύο γονείς να προβαίνουν στη νομιμοποίηση του δικηγόρου που υπογράφει το δικόγραφο της αίτησης ακύρωσης (πρβλ. ΣτΕ 2044/2011, 2570/1998, 1693/1997, πρβλ. ΣτΕ 5720/1996, Ολομ., 2655/2004), με τα δεδομένα αυτά, εφόσον δηλαδή δεν προσκομίσθηκε συμβολαιογραφική πράξη παροχής πληρεξουσιότητας στη δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο από τον πατέρα των ανήλικων (γεννηθέντων στις 27.11.2008, 21.2.2011, 13.11.2017 και 11.9.2020, αντίστοιχα) τέκνων, ROSE ISABELLE MUEMBU, MADELEINE MUEMBU, GENEROSE MARTHE MUEMBU και SILVINA TEKA MUEMBU), αλλά μόνον από τη μητέρα τους, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά το μέρος που τα αφορά, σύμφωνα με το άρθρο 27 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8). Κατά τα λοιπά, ως προς την πρώτη αιτούσα η υπό κρίση αίτηση ασκείται εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκώς και είναι περαιτέρω εξεταστέα ως προς τους προβαλλόμενους λόγους.

5. Επειδή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης (ν.δ. 3989/1959, Α΄ 201), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του από 31.1.1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, Α΄ 125), νοείται ως πρόσφυγας κάθε πρόσωπο το

οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύει της προστασίας της χώρας ταύτης ...». Εξάλλου, θεμελιώδη κανόνα της προστασίας των προσφύγων κατά την Σύμβαση της Γενεύης αποτελεί η αρχή της μη επαναπροώθησης, η οποία θεσπίζεται με το άρθρο 33 αυτής («Απαγόρευσις απελάσεως ή επαναπροωθήσεως»), που ορίζει τα ακόλουθα «1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνει ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγα, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων». Περαιτέρω, με το άρθρο 78 [πρώην άρθρα 63, σημεία 1 και 2, και 64, παράγραφος 2 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ)] του Κεφαλαίου 2 «Πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση», του Τίτλου V «Ο Χώρος Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης» της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ, βλ. ενοποιημένη απόδοση: ΕΕ C 202 της 7ης Ιουνίου 2016, σελ. 47 επ.) ορίζεται ότι: «1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της επικουρικής προστασίας και της προσωρινής προστασίας με στόχο να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οποιονδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. Η πολιτική αυτή πρέπει να συνάδει με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και με το πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, καθώς και με άλλες συναφείς συμβάσεις. 2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν μέτρα όσον αφορά κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, στο οποίο περιλαμβάνονται: α) ενιαίο καθεστώς ασύλου υπέρ των υπηκόων τρίτων χωρών, το οποίο ισχύει σε όλη την Ένωση, β) ενιαίο καθεστώς επικουρικής προστασίας για τους υπηκόους τρίτων χωρών που χρήζουν διεθνούς προστασίας, χωρίς να τους χορηγείται ευρωπαϊκό άσυλο, γ) ... δ) κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του ενιαίου καθεστώτος ασύλου ή επικουρικής προστασίας, ε) ...».

6. Επειδή, με βάση ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της ΣΛΕΕ εκδόθηκε η Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (ΕΛΛ 337/9 της 20.12.2011) «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας» (ΕΛ L 337/9 της 20.12.2011). Ο ν. 4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (Α' 111/10.6.2022), με τον οποίο μεταφέρθηκε εκ νέου στην εθνική έννομη τάξη η ανωτέρω Οδηγία και ο οποίος ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, προβλέπει στο άρθρο 1 ότι: «Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι παρακάτω όροι έχουν την εξής έννοια: α) ...κγ) «τελεσίδικη απόφαση» είναι: (α) η απόφαση των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών που ορίζει εάν ο πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής αναγνωρίζεται ή όχι πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας, η οποία εκδίδεται επί της προσφυγής που ασκείται κατά των αποφάσεων της Υπηρεσίας Ασύλου, σύμφωνα με το άρθρο 97 ... κδ) «μεταγενέστερη αίτηση» είναι η αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας... κστ) «πρόσφυγας» είναι ο πολίτης τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου διώξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ..., κζ) ... κη) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 16, ο πολίτης τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπό του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι, αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 14 και που δεν μπορεί ή, λόγω του κινδύνου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, κθ) ...», στο άρθρο 3 ότι: «1. Οι αρμόδιες αρχές παραλαβής και εξέτασης ενημερώνουν τον αιτούντα για την

υποχρέωσή του να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας και αξιολογούν τα στοιχεία αυτά σε συνεργασία με τον αιτούντα. 2. Στα στοιχεία της παρ. 1 περιλαμβάνονται οι δηλώσεις του αιτούντος, τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του σχετικά με την ηλικία του, το ιστορικό του ιδίου και των μελών της οικογενείας του, την ταυτότητα, την ιθαγένεια, τη χώρα και τον τόπο προηγούμενης διαμονής του, προηγούμενες συναφείς αιτήσεις, το δρομολόγιο που ακολούθησε, το δελτίο ταυτότητας και τα ταξιδιωτικά του έγγραφα, καθώς και οι λόγοι για τους οποίους ζητά διεθνή προστασία. 3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση: α) των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης, συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας της χώρας αυτής και του τρόπου εφαρμογής της, β) των συναφών δηλώσεων και των εγγράφων που υπέβαλε ο αιτών, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που επικαλείται σχετικά με το αν έχει ήδη ή ενδέχεται να υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη, γ) της ατομικής κατάστασης και των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, όπως το προσωπικό ιστορικό, το φύλο και η ηλικία, ώστε να εκτιμηθεί αν, βάσει των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, οι πράξεις στις οποίες έχει ήδη εκτεθεί ή θα μπορούσε να εκτεθεί ισοδυναμούν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη, δ) ... ε) ... 4. Το γεγονός ότι ο αιτών έχει ήδη υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη ή άμεσες απειλές τέτοιας δίωξης ή βλάβης, αποτελεί σοβαρή ένδειξη ότι είναι βάσιμος ο φόβος του ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι η προηγούμενη δίωξη ή σοβαρή βλάβη δεν θα επαναληφθεί. 5. Όταν στοιχεία των δηλώσεων του αιτούντος δεν τεκμηριώνονται με έγγραφα ή άλλες αποδείξεις, τα στοιχεία αυτά δεν χρειάζονται επιβεβαίωση, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι: α) ο αιτών έχει καταβάλει πραγματική προσπάθεια να τεκμηριώσει την αίτησή του, β) ο αιτών έχει υποβάλει όλα τα συναφή στοιχεία, τα οποία διαθέτει και έχει δώσει ικανοποιητική εξήγηση για την τυχόν έλλειψη άλλων λυσιτελών στοιχείων, γ) οι δηλώσεις του θεωρούνται συνεπείς και ευλογοφανείς και δεν έρχονται σε αντίθεση με διαθέσιμα ειδικά και γενικά στοιχεία που αφορούν την περίπτωσή του, δ) αιτήθηκε την παροχή διεθνούς προστασίας το ταχύτερο δυνατόν, εκτός αν προβάλλει βάσιμο λόγο που τον εμπόδισε να το πράξει, ε) η γενική αξιοπιστία του αιτούντος είναι θεμελιωμένη. Σε κάθε περίπτωση ισχύει το ευεργέτημα της αμφιβολίας. 6. ...», στο άρθρο 5 ότι: «Στους φορείς δίωξης ή σοβαρής βλάβης συμπεριλαμβάνονται: α) το κράτος, β) ... γ) μη κρατικοί φορείς, αν μπορεί να καταδειχθεί ότι οι φορείς υπό α και β, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών οργανισμών, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6», στην παρ. 1 του άρθρου 8 ότι: «Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, Α` 256) ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στην περ. α΄» και στο άρθρο 14 ότι: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης».

7. Επειδή, στο τέταρτο μέρος του ως άνω ν. 4939/2022 καθορίζονται οι διαδικασίες για τη χορήγηση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας και προβλέπεται, στο άρθρο 79 ότι: «1. ... 3. Οι αποφάσεις επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας λαμβάνονται σε ατομική βάση, μετά από εμπεριστατωμένη, αντικειμενική και αμερόληπτη εξέταση. Για τον σκοπό αυτό, η Διεύθυνση Υποστήριξης της Υπηρεσίας Ασύλου: α) Αναζητεί, συλλέγει, αξιολογεί και τηρεί συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πολιτική, κοινωνική, οικονομική, καθώς και τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες προέλευσης των αιτούντων (χώρες καταγωγής, χώρες προηγούμενης συνήθους διαμονής, χώρες μέσω των οποίων διήλθαν κ.λπ.). Για τον σκοπό αυτόν, λαμβάνει συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, η

Υπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, άλλες συναρμόδιες Αρχές ή αντίστοιχες αρχές κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλες αρχές ή όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι πληροφορίες αυτές κοινοποιούνται στις Αρμόδιες Αρχές Απόφασης....», στο άρθρο 82 ότι: «1. Πριν τη λήψη απόφασης, η Αποφαινόμενη Αρχή διενεργεί προσωπική συνέντευξη του αιτούντος, ο οποίος καλείται σε αυτή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 87 του παρόντος Κώδικα. ... 4. Κατά τη διεξαγωγή της προσωπικής συνέντευξης η Αποφαινόμενη Αρχή παραχωρεί στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την κατά το δυνατόν πλήρη τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Στον αιτούντα δίνεται η ευκαιρία να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τα στοιχεία που ενδεχομένως λείπουν και/ή σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεών του. ...», στο άρθρο 87 ότι: «1. ... 8. Η απόφαση που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας, αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους της απόρριψης. Στην απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, διατάσσεται και η επιστροφή του αιτούντος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 3907/2011 ή στον ν. 3386/2005, κατά περίπτωση. ...», στο άρθρο 89 παρ. 1 με τίτλο «Απαράδεκτες αιτήσεις» ότι: «1. Οι Αρχές Απόφασης, με σχετική απόφαση, απορρίπτουν αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη, εφόσον: ...ε) η αίτηση αποτελεί μεταγενέστερη αίτηση του αιτούντος και η προκαταρκτική εξέταση, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 94 του παρόντος Κώδικα, δεν κατέδειξε την ύπαρξη νέων ουσιωδών στοιχείων...», στο άρθρο 93 ότι «1. Η αρμόδια Αρχή Απόφασης απορρίπτει ως αβάσιμη την αίτηση, εφόσον θεμελιώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας κατά τις κείμενες διατάξεις. ...», στο άρθρο 94 ότι: «1. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης εξετάζουν τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης, σε συνδυασμό με τα στοιχεία του φακέλου της προγενέστερης αίτησης. ... 2. Η μεταγενέστερη αίτηση εξετάζεται..., κατ' αρχάς σε προκαταρκτικό στάδιο, κατά το οποίο ερευνάται εάν έχουν προκύψει ή έχουν υποβληθεί από τον αιτούντα νέα ουσιώδη στοιχεία, τα οποία ο αιτών χωρίς υπαιτιότητα του δεν μπόρεσε να επικαλεστεί κατά την εξέταση της προγενέστερης αίτησης στον πρώτο βαθμό αλλά ούτε και με την προσφυγή του, σύμφωνα με το άρθρο 97 του παρόντος Κώδικα, και τα οποία επηρεάζουν την κρίση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Κατά το στάδιο αυτό, ο αιτών υποβάλλει γραπτώς στις αρμόδιες Αρχές Παραλαβής τα τυχόν νέα στοιχεία που προσκομίζει, χωρίς να πραγματοποιηθεί συνέντευξη. 3. ... 4. Εάν κατά την προκαταρκτική εξέταση της παρ. 2 υποβληθούν από τον αιτούντα νέα ουσιώδη στοιχεία, τα οποία ο αιτών χωρίς υπαιτιότητά του δεν μπόρεσε να επικαλεστεί ούτε κατά την εξέταση της προγενέστερης αίτησης ούτε με την προσφυγή του, σύμφωνα με το άρθρο 97 του παρόντος Κώδικα, και τα οποία επηρεάζουν την κρίση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας, η αίτηση κρίνεται παραδεκτή, εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους και του χορηγείται δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία. Σε αντίθετη περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. ...7. Όμοια μεταγενέστερη αίτηση, χωρίς την προσκόμιση νέων στοιχείων, απορρίπτεται ως απαράδεκτη με βάση την αρχή του δεδικασμένου, χωρίς ακρόαση, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.», στο άρθρο 97 ότι: «1. Ο αιτών δικαιούται να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 102 ενώπιον της Αρχής Προσφυγών: α) Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη με την κανονική διαδικασία ...δ) Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 89, εντός είκοσι (20) ημερών από την επίδοση της απόφασης ή από τότε που τεκμαίρεται ότι ο προσφεύγων έλαβε γνώση, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 87...», και, τέλος, στο άρθρο 102 ότι: «1. ... 10. Κατά τη συζήτηση της προσφυγής, η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση εξ υπαρχής κατά τον νόμο και την ουσία και αποφαινεται αιτιολογημένα επί της αίτησης διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος.».

8. Επειδή, από τις προεκτεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με το παραδεκτό μιας μεταγενέστερης αίτησης για διεθνή προστασία, η (μεταγενέστερη) αίτηση αυτή υποβάλλεται, κατ' αρχάς, σε προκαταρκτική εξέταση, προκειμένου να καθοριστεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν αυτός πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να χαρακτηριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας. Η δε εξέταση του παραδεκτού της μεταγενέστερης αίτησης συνεχίζεται μόνον όταν πράγματι υφίστανται

τέτοια νέα στοιχεία ή πορίσματα σε σχέση με την πρώτη αίτηση για διεθνή προστασία, προκειμένου να εξακριβωθεί αν αυτά αυξάνουν σημαντικά την πιθανότητα να πληροί ο αιτών τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να του αναγνωρισθεί το καθεστώς αυτό. Εξάλλου, καίτοι από το γράμμα των διατάξεων αυτών δεν διευκρινίζεται η έννοια των «νέων στοιχείων ή πορισμάτων» που μπορούν να τεκμηριώσουν μεταγενέστερη αίτηση, πάντως καθίσταται σαφές ότι μεταγενέστερη αίτηση μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία ή πορίσματα τα οποία είναι νέα, είτε διότι προέκυψαν αφότου εκδόθηκε απόφαση επί της προγενέστερης αίτησης, είτε διότι υποβλήθηκαν για πρώτη φορά από τον αιτούντα (Δ.Ε.Ε. απόφαση της 9-9-2021, υπόθ. C-18/2020, ΧΥ κατά Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, σκ. 33-37), παρότι προϋπήρχαν, κρίνεται όμως δικαιολογημένη η μη υποβολή τους κατά τη διαδικασία εξέτασης της πρώτης αίτησης. Τέλος, καίτοι το γράμμα του άρθρου 40 της Οδηγίας 2013/32 δεν διευκρινίζει την έννοια των «νέων στοιχείων ή πορισμάτων» που μπορούν να τεκμηριώσουν μεταγενέστερη αίτηση [απόφαση της 10ης Ιουνίου 2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (νέα στοιχεία ή πορίσματα), C-921/19, EU:C:2021:478, σκ. 29], εντούτοις, στις παραγράφους 2 και 3, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι τα νέα αυτά στοιχεία ή πορίσματα, στα οποία μπορεί να στηριχθεί μια τέτοια αίτηση, πρέπει να έχουν «προκύψει» ή να έχουν «υποβληθεί από τον αιτούντα» (οπ.π. σκ. 36). Εξάλλου, ο όρος «ουσιώδη» στοιχεία θα πρέπει να νοείται με την έννοια των στοιχείων εκείνων που είναι ικανά να επανεκκινήσουν τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματος ασύλου, επειδή είναι αρκούντως διαφορετικά από τα προηγούμενως υποβληθέντα, ώστε να δημιουργείται μια εύλογη πεποίθηση ότι θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αναγνώριση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, παρά την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης.

9. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Αρχικά, η πρώτη αιτούσα, υπήκοος της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (Λ.Δ.Κ.) υπέβαλε από κοινού με το σύζυγό της, (...), στις 11.6.2020, στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Σάμου, αίτημα διεθνούς προστασίας, ατομικά και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων τους, δηλώνοντας ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του μαζί με την οικογένειά της, διότι υπάρχει φόβος για τη ζωή της ίδιας και των παιδιών της, «λόγω της υπόθεσης» του συζύγου της. Ανέφερε, ακόμη, ότι έφυγε, διότι ούτε η οικογένειά της μπορούσε να την προστατεύσει, οι γονείς της είχαν πεθάνει και λόγω των συνθηκών της ζωής, επειδή δεν είχε κανέναν, οδηγήθηκε να παντρευτεί νωρίς. Ο τελευταίος είχε υποβάλλει την ίδια ημερομηνία αίτηση διεθνούς προστασίας επικαλούμενος ότι μετά το θάνατο του πατέρα του ενεπλάκη σε διένεξη και δικαστική διαμάχη με τα ετεροθαλή αδέρφια του, τα οποία τον εκβίαζαν και τον απειλούσαν, με σκοπό να περιέλθει σε αυτούς όλη η κληρονομηθείσα περιουσία, σκότωσαν τον μεγαλύτερο αμφιθαλή αδερφό του και επίσης εξαιτίας τους πέθανε η μητέρα του. Ανέφερε, επίσης, ότι τα ετεροθαλή αδέρφια του τον εκφόβιζαν με σκοπό να περιέλθουν σ' αυτούς, μετά το θάνατο του αμφιθαλούς αδερφού του και τον ορισμό του ίδιου ως διαχειριστή της περιουσίας που περιήλθε στα ανήλικα τέκνα του αποβιώσαντος, ορισμένα στοιχεία της περιουσίας του πατέρα του, ο οποίος απεβίωσε το 2002 και ήταν πλούσιος επιχειρηματίας. Για την εν λόγω περιουσία υπήρχε ήδη έντονη διένεξη και έλαβε χώρα δικαστική διαμάχη, που όμως δεν κατέληξε στην έκδοση απόφασης, λόγω στρεψοδικιών των ετεροθαλών αδερφών του, εντούτοις ο ίδιος και οι αμφιθαλείς αδερφοί του κατάφεραν να εμποδίσουν την εκποίηση της πατρικής περιουσίας, εξοργίζοντας έτσι τους ετεροθαλείς αδερφούς του, οι οποίοι προκάλεσαν το θάνατο του προαναφερόμενου αμφιθαλούς αδερφού του. Κατονόμασε, δε, έναν από τους ετεροθαλείς αδερφούς του, ως κύριο φορέα των απειλών και εκφοβισμών του ίδιου και της συζύγου του, ήδη πρώτης αιτούσας, αλλά και ως το πρόσωπο που επηρέαζε το δικαστήριο ώστε διαρκώς να αναβάλλεται η δίκη, υποστήριξε δε ότι ο αδερφός του αυτός διαθέτει διασυνδέσεις με πολιτικά πρόσωπα, με στρατιωτικούς και με τον αρχηγό της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, καθώς και ότι σ' αυτόν οφείλεται, κυρίως, ο θάνατος του αμφιθαλούς αδερφού του (ο οποίος, όπως ισχυρίστηκε, έπεσε σε κώμα, μετά από βασανισμούς), αλλά και ο θάνατος της μητέρας του (η οποία υπέστη υπερτασική κρίση διότι δεν μπορούσε να αντέξει την πίεση που δεχόταν), ενώ ανέφερε ότι και το παιδί του αμφιθαλούς αδερφού του αποβίωσε με βίαιο τρόπο λίγες ημέρες μετά τον πατέρα του. Ο σύζυγος της πρώτης αιτούσας εξιστόρησε, επίσης, ένα περιστατικό που συνέβη στις 20.8.2019, όταν τέσσερις άντρες εισήλθαν στην οικία του και τον βασάνισαν, αποχώρησαν δε μόνο όταν κατέφθασε η αστυνομία (την οποία κάλεσαν οι περίοικοι), αλλά ο ίδιος είχε ήδη χάσει τις αισθήσεις του και χρειάστηκε

να νοσηλευθεί σε μία κλινική για δύο ημέρες. Κατόπιν αυτού, όπως διηγήθηκε, κατέφυγε στο σπίτι ενός θείου του, συνέχισε να δέχεται απειλές από τον προαναφερόμενο ετεροθαλή αδερφό του και, τελικώς, αποφάσισε ότι έπρεπε να εγκαταλείψει τη χώρα του διότι η οικογένειά του εκεί δεν ήταν ασφαλής. Απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις, ο σύζυγος της πρώτης αιτούσας δήλωσε ότι για τα παραπάνω προβλήματα δεν απευθύνθηκε στην αστυνομία, διότι δεν υπήρχαν μάρτυρες της ανθρωποκτονίας του αδερφού του, ενώ γενικότερα δεν εμπιστεύεται τις αρχές της χώρας του διότι είναι διεφθαρμένες. Τέλος, ερωτηθείς εάν θεωρεί πως θα μπορούσε να ζήσει σε κάποια άλλη περιοχή της χώρας του με ασφάλεια, αυτός απάντησε αρνητικά, διότι, όπως ανέφερε, εκτός από την Κινσάσα δεν έχει επισκεφθεί ποτέ κάποια άλλη περιοχή και, επιπρόσθετα, η οικογένειά του είναι γνωστή εξαιτίας του πατέρα του και των οικογενειακών προβλημάτων τους. Η πρώτη αιτούσα επιβεβαίωσε ότι αναχώρησαν οικογενειακώς από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό για τους προεκτεθέντες λόγους, που επικαλέστηκε ο σύζυγός της. Οι ανωτέρω προσκόμισαν στην Υπηρεσία, μεταξύ άλλων, έγγραφο δημόσιας αρχής σχετικά με την κατοχή ιδιοκτησίας από τον σύζυγο της πρώτης αιτούσας, καθώς και μία απόφαση δικαστηρίου της Κινσάσα με την οποία ο τελευταίος ορίστηκε ως διαχειριστής («liquidateur») της περιουσίας του αποβιώσαντος (...) για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων του. Τα ανωτέρω αιτήματα απορρίφθηκαν, σε πρώτο βαθμό, με την υπ' αριθμ. πρωτ. (...)17.11.2021 απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, διότι οι ισχυρισμοί των αιτούντων σχετικά με τα επίμαχα περιστατικά που επικαλέστηκαν κρίθηκαν ως αναξιόπιστοι, αφού θεωρήθηκε ότι οι εξιστορήσεις τους δεν είχαν την απαιτούμενη εμβάθυνση και δεν στοιχειοθετούνταν οι συνδέσεις μεταξύ των επιμέρους γεγονότων που παρέθεσαν, ενώ επισημάνθηκαν και ορισμένες αντιφάσεις στις αφηγήσεις του συζύγου της πρώτης αιτούσας. Κρίθηκε, περαιτέρω, ότι δεν συνέτρεχαν ούτε οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση επικουρικής προστασίας. Με την ίδια απόφαση, τέλος, διατάχθηκε η επιστροφή των αιτούντων στη χώρα καταγωγής τους. Κατά της ανωτέρω πρωτοβάθμιας απόφασης οι αιτούντες άσκησαν στις 21.1.2022 ενδικοφανή προσφυγή ζητώντας την επανεξέταση της υπόθεσής τους. Κατέθεσαν, δε, στην Υπηρεσία Ασύλου, διάφορα ιατρικά έγγραφα σχετικά με την πραγματοποίηση διαγνωστικών εξετάσεων από την πρώτη αιτούσα, σύμφωνα με τα οποία αυτή έπασχε από αρτηριακή πίεση. Η ενδικοφανής προσφυγή απορρίφθηκε με την (...)6.6.2022 απόφαση της 5ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου. Με την απόφαση αυτή επισημάνθηκε ότι η αφήγηση τους σε αρκετά σημεία ήταν ασαφής και στερείτο αναγκαίων λεπτομερειών, εντούτοις έγινε δεκτός ως αξιόπιστος, κατ' απονομή του ευεργετήματος της αμφιβολίας, ο ισχυρισμός τους ότι εγκατέλειψαν τη χώρα τους, διότι φοβούνται τον ετεροθαλή αδερφό του συζύγου της πρώτης αιτούσας, ο οποίος τους απειλεί για κληρονομικά και περιουσιακά ζητήματα. Κρίθηκε, όμως, ότι οι κίνδυνοι αυτοί δεν δικαιολογούσαν τη χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος, διότι δεν σχετίζονταν με κάποιους λόγους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης, δηλαδή, με την ένταξη των αιτούντων σε ομάδα με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, αλλά με μία αμιγώς ιδιωτικής φύσης διαφορά. Ακολούθως, και αφού εξετάστηκε και η επικρατούσα στη Λ.Δ.Κ. κατάσταση ασφάλειας βάσει πληροφοριών από διαθέσιμες πηγές (σύμφωνα με τις οποίες βίαια συμβάντα σημειώνονταν κυρίως σε ορισμένες μεθοριακές επαρχίες της χώρας και όχι στην πρωτεύουσα, όπου ζούσαν η αιτούσα και ο σύζυγός της με τα ανήλικα τέκνα τους), κρίθηκε ότι αυτοί δεν δικαιούνταν να λάβουν ούτε επικουρική προστασία. Με την ανωτέρω απόφαση διατάχθηκε, τέλος, η επιστροφή των αιτούντων στη χώρα καταγωγής τους, με οικειοθελή αναχώρηση από την Ελλάδα, εντός προθεσμίας 20 ημερών από την επίδοση της απόφασης αυτής. Κατά της απόφασης της Επιτροπής Προσφυγών η πρώτη αιτούσα, ο σύζυγός της, ατομικά και για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους, άσκησαν ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης την (...)29.7.2022 αίτηση ακύρωσης, η οποία απορρίφθηκε ουσία με την (...)2023 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου.

10. Επειδή, ακολούθως, η πρώτη αιτούσα και ο σύζυγός της προσήλθαν στις 19.1.2023 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης και υπέβαλαν νέα (μεταγενέστερη) αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ατομικά και για λογαριασμό των τέκνων της. Κατά την καταγραφή της αίτησής της η πρώτη αιτούσα δήλωσε ότι έχει πρόβλημα με την καρδιά της, υπέρταση και γυναικολογικά προβλήματα, για τα οποία πρέπει να εγχειριστεί, καθώς και ότι στη χώρα της έχει πέσει πολλές φορές θύμα βιασμού, την πρώτη φορά σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών και για το λόγο αυτόν εξαναγκάστηκε να

παντρευτεί τον σύζυγό της. Ανέφερε ακόμη ότι δεν θα είναι ασφαλής στη χώρα της, διότι δεν σέβονται τα δικαιώματα των γυναικών. Επιπλέον, δήλωσε ότι τα νοσοκομεία στη χώρα της είναι ιδιωτικά και δεν θα μπορέσει να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, διότι δεν έχει χρήματα. Επίσης, ανέφερε ότι πρόβλημα υγείας παρουσιάζει και η ανήλικη θυγατέρα της, Marthe, και χρειάζεται φάρμακα. Πρόσθεσε ότι φοβάται μήπως οι κόρες της ζήσουν αυτά που έζησε η ίδια στο Κονγκό. Ερωτηθείσα σχετικά δήλωσε ότι δεν είχε αναφέρει τα περιστατικά των βιασμών της στην πρώτη αίτησή της, επειδή ντρεπόταν, όσον αφορά δε στα προβλήματα υγείας της ίδιας και του τέκνου της, αυτά δεν τα ανέφερε, επειδή προέκυψαν μεταγενέστερα. Η αίτησή τους αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την (...) /26.1.2023 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία, ως προς την πρώτη αιτούσα, ότι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της ότι υπέστη βιασμό, τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν η ίδια και μία από τις κόρες της, καθώς και η ανησυχία της για τα παιδιά της, δεν αποτελούν νέα στοιχεία. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στην πρώτη αιτούσα και στο σύζυγό της στις 3.2.2023 (σχετ. το (...) /3.2.2023 αποδεικτικό επίδοσης του Π.Γ.Α. Θεσσαλονίκης). Κατ' αυτής άσκησαν την με ημερομηνία κατάθεσης 7.2.2023 εμπρόθεσμη προσφυγή, ζητώντας την επανεξέταση της ανωτέρω (από 19.1.2023) αίτησής τους παροχής διεθνούς προστασίας. Ειδικότερα, η πρώτη αιτούσα ισχυρίστηκε ότι υπέστη βιασμό σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών από τον ξάδελφό της και αυτός ήταν ο λόγος που εξαναγκάστηκε μετέπειτα να παντρευτεί το σύζυγό της. Η θεία της που είχε αναλάβει την ανατροφή της, μετά τον θάνατο της μητέρας της, συμφώνησε μαζί του το γάμο τους και η ίδια δεν είχε δικαίωμα να αρνηθεί. Συμπλήρωσε ότι ο τελευταίος βιασμός που υπέστη ήταν από τους στρατιώτες, υφιστάμενους του θείου του συζύγου της, την περίοδο που προέκυψε η περιουσιακή διαφορά μεταξύ των τελευταίων. Προσέθεσε ότι τόσο η ίδια όσο και μία από τις κόρες της αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υγείας, το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στη χώρα τους. Ενόψει των ανωτέρω, η πρώτη αιτούσα προέβαλε με την προσφυγή της ότι αν αναγκαστεί να επιστρέψει στο Κονγκό θα αντιμετωπίσει κίνδυνο δίωξης λόγω φύλου. Τέλος, προέβαλε ότι λόγω της επιδείνωσης της κατάστασης ασφάλειας στη χώρα καταγωγής μας της και τον πολλαπλασιασμό των αμάχων που πλήττονται από τις συγκρούσεις, αν επιστρέψει εκεί αντιμετωπίζει κίνδυνο να υποστεί βλάβη λόγω αδιάκριτης βίας. Η Επιτροπή Προσφυγών, μετά από τη συγκριτική εξέταση της προγενέστερης και μεταγενέστερης αίτησης της πρώτης αιτούσας, διαπίστωσε ότι οι ισχυρισμοί της ότι υπέστη βιασμό, καθώς και ότι αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας τίθενται για πρώτη φορά υπόψη των Αρχών Εξέτασης, πλην, όμως, δεν αποτελούν «νέα στοιχεία», καθόσον δεν προέκυψαν μετά την έκδοση της (...) /6.6.2022 απορριπτικής απόφασης της Αρχής Προσφυγών, επί του από 11.6.2020 αρχικού αιτήματός τους, αλλά προϋφίσταντο, και, ως εκ τούτου, η πρώτη αιτούσα θα μπορούσε εύλογα να στηρίξει σε αυτά το αρχικό αίτημά της. Έκρινε, επίσης, ότι ούτε οι προβαλλόμενοι με την προσφυγή λόγοι περί μεταβολής των κρατουσών συνθηκών ασφαλείας στη χώρα καταγωγής τους συνιστούσαν νέα στοιχεία, καθόσον η εν λόγω κατάσταση αξιολογήθηκε από την Επιτροπή Προσφυγών, με την (...) /6.6.2022 απόφασή της και δη με παραπομπή στις διαθέσιμες πηγές των ετών 2020-2021 για τη συγκεκριμένη περιοχή. Με το σκεπτικό αυτό η από 19.1.2023 μεταγενέστερη αίτηση της πρώτης αιτούσας απορρίφθηκε με την προσαλλόμενη απόφαση ως απαράδεκτη.

11. Επειδή, ήδη, με την υπό κρίση αίτηση ακύρωσης η πρώτη αιτούσα ζητεί την απόρριψη της προσαλλόμενης απόφασης προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 94 του ν. 4939/2022 και του άρθρου 40 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ, καθώς και ότι αυτή είναι μη νομίμως, άλλως πλημμελώς αιτιολογημένη, διότι, εν προκειμένω, τα στοιχεία που επικαλέστηκε με το μεταγενέστερο αίτημά της ήταν νέα και κρίσιμα για την αναγνώριση σε αυτήν καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Ειδικότερα, επαναφέροντας όσα ισχυρίστηκε κατά την καταγραφή του μεταγενέστερου αιτήματός της και στην ενδικοφανή προσφυγή της, προβάλλει ότι υπέστη πολλές φορές βιασμό από τον ξάδελφό της και μετέπειτα από δυο στρατιώτες κατά τη διάρκεια της εφόδου τους στο σπίτι τους, καθώς και ότι εξαναγκάστηκε να παντρευτεί τον σύζυγό της. Όπως ισχυρίζεται, τα γεγονότα αυτά δεν τα εξέθεσε κατά την καταγραφή του πρώτου αιτήματός της, επειδή ο σύζυγός της δεν γνώριζε για τον πρώτο βιασμό της και η ίδια ντρεπόταν και φοβόταν στην ιδέα ότι θα το μάθαινε, το δε δεύτερο περιστατικό με τους στρατιώτες δεν το αποκάλυψε, διότι ήταν απαίτηση του συζύγου της να μην το αναφέρει. Προσθέτει ότι και η παρουσία άνδρα διερμηνέα κατά τη συνέντευξή της σε συνδυασμό με τον ψυχικό πόνο που της προκαλούν τα βιώματά της αυτά λειτούργησε αποτρεπτικά στο να τα

εκθέσει με την πρώτη αίτησή της. Επιπλέον, νέο στοιχείο, κατά τα προβαλλόμενα από την αιτούσα ήταν και τα γυναικολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζει, για τα οποία της συστάθηκε χειρουργική επέμβαση. Περαιτέρω, η πρώτη αιτούσα προβάλλει, επικαλούμενη και διεθνείς πηγές σχετικά, ότι σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα της κινδυνεύει να υποστεί έμφυλη βία, όπως υπέστη και στο παρελθόν. Συνεπώς, τυχόν επιστροφή της στο Κονγκό παραβιάζει τα άρθρα 3 της Ε.Σ.Δ.Α, 19 του Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 61 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, που κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον ν. 4531/2018 και την αρχή της μη επαναπροώθησης. Τέλος, αναφέρει ότι πλέον είναι σε διάσταση με τον σύζυγό της λόγω της κακοποιητικής συμπεριφοράς του και είναι σε διαδικασία διεκδίκησης της αποκλειστικής επιμέλειας των ανήλικων θυγατέρων της. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων, το από 8.8.2022 ιατρικό σημείωμα του «Ιπποκράτειου» Γ.Ν.Θ., σύμφωνα με το οποίο η πρώτη αιτούσα εμφανίζει πολύποδα ενδομητρίου και συνίσταται επεμβατική υστεροσκόπηση. Αντίθετα, το καθ'ου, με την με αριθμό πρωτ. ΓΠ 27888/6.12.2023 έκθεση απόψεων του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, Εκπαίδευσης και Τεκμηρίωσης ζητεί την απόρριψη της αίτησης ακύρωσης ως αβάσιμης.

12. Επειδή, η από 19.1.2023 αίτηση της αιτούσας για χορήγηση διεθνούς προστασίας είναι η δεύτερη κατά σειρά αίτησή της, που υπεβλήθη μετά την τελεσίδικη απόρριψη προηγούμενης αίτησής της και, γι' αυτό, συνιστά μεταγενέστερη, υπό την έννοια του άρθρου 94 του ν. 4939/2022, αίτηση, για την κατ' ουσίαν εξέταση της οποίας απαιτείται η υποβολή από την αιτούσα νέων στοιχείων, ο χαρακτήρας των οποίων ως ουσιωδών ερευνάται σε προκαταρκτικό στάδιο. Στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη αιτούσα, με τη μεταγενέστερη αίτησή της, επικαλέστηκε ότι υπέστη στη χώρα της πολλές φορές βιασμούς, την πρώτη φορά, όταν ήταν σε ηλικία 14 ετών, από τον εξάδελφό της, και, μετέπειτα, από στρατιώτες κατά τη διάρκεια εφόδου στην οικία της, καθώς και ότι εξαναγκάστηκε να παντρευτεί τον σύζυγό της και ότι αν επιστρέψει στη χώρα της θα υποστεί δίωξη λόγω φύλου. Επίσης, ανέφερε ότι αντιμετωπίζει γυναικολογικά προβλήματα, για τα οποία πρέπει να εγχειριστεί. Εξήγησε, δε, ότι τα μεν σχετικά με τους βιασμούς της δεν τα εξέθεσε με το πρώτο αίτημά της, επειδή ο σύζυγός της δεν γνώριζε για τον πρώτο βιασμό της και η ίδια ντρεπόταν και φοβόταν στην ιδέα ότι θα το μάθαινε, το δε δεύτερο περιστατικό με τους στρατιώτες δεν το αποκάλυψε, διότι ήταν απαίτηση του συζύγου της να μην το κάνει, τα δε σχετικά με τα παραπάνω προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει δεν τα εξέθεσε επειδή αυτά προέκυψαν μεταγενέστερα. Με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι οι ισχυρισμοί της πρώτης αιτούσας ότι υπέστη βιασμούς, καθώς και ότι αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας τίθενται για πρώτη φορά υπόψη των Αρχών Εξέτασης, πλην, όμως, δεν αποτελούν «νέα στοιχεία», καθόσον, κατά την κρίση της Επιτροπής, δεν προέκυψαν μετά την έκδοση της (...)/6.6.2022 απορριπτικής απόφασης της Αρχής Προσφυγών επί του από 11.6.2020 αρχικού αιτήματός της, αλλά προϋφίσταντο, και, ως εκ τούτου, αυτή θα μπορούσε εύλογα να στηρίξει σε αυτά το αρχικό αίτημά της. Ωστόσο, με το ανωτέρω περιεχόμενο η προσβαλλόμενη φέρει μη νόμιμη αιτιολογία. Και τούτο, αφενός διότι όσον αφορά τους βιασμούς που επικαλέστηκε ότι έχει υποστεί η πρώτη αιτούσα δεν εμπεριέχει οποιαδήποτε κρίση σχετικά με τους προβαλλόμενους από αυτήν λόγους εξαιτίας των οποίων δεν προέβαλε τους σχετικούς ισχυρισμούς της με το προγενέστερο αίτημά της (αισθήματα ντροπής και φόβου), ήτοι για το εάν, ενόψει και κατ' εκτίμηση αυτών, θεωρείται δικαιολογημένη ή μη η μη υποβολή τους κατά τη διαδικασία εξέτασης της πρώτης αίτησης, αφετέρου δε, όσον αφορά τα αναφερόμενα από αυτήν προβλήματα υγείας γυναικολογικής φύσης (τα οποία δεν τα είχε επικαλεστεί η αιτούσα με το πρώτο αίτημά της) η προσβαλλόμενη δεν προσδιορίζει, κατά τρόπο ειδικό, τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή Προσφυγών αποφάνθηκε ότι αυτά, τα οποία αποτελούν, κατά τα ανωτέρω, νέα στοιχεία, που εκδόθηκαν μετά την απόρριψη του πρώτου αιτήματος αυτής για διεθνή προστασία, δεν συνιστούν, κατά την κρίση της, ουσιώδη στοιχεία, ικανά να επηρεάσουν την απόφαση επί της αίτησης για παροχή διεθνούς προστασίας, προκειμένου να δικαιολογήσουν την περαιτέρω εξέταση του μεταγενέστερου αιτήματος της πρώτης αιτούσας για παροχή τέτοιας. Για τους λόγους αυτούς, οι οποίοι προβάλλονται βάσιμα, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί ως προς την πρώτη αιτούσα και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

13. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς την πρώτη αιτούσα, και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στην προηγούμενη σκέψη. Περαιτέρω, πρέπει να επιστραφεί στην πρώτη αιτούσα το καταβληθέν παράβολο (άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' του π.δ. 18/1989), αλλά να μην επιδικαστούν δικαστικά έξοδα ελλείψει σχετικού αιτήματος [άρθρο 275 παρ. 7 εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), το οποίο εφαρμόζεται εν προκειμένω σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 5 του ν. 3068/2002 (Α' 274), όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008 (Α' 77)].

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Ακυρώνει την (...) /23.3.2023 απόφαση της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου (υπό μονομελή σύνθεση), κατά το μέρος που αφορά την πρώτη αιτούσα, και αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα, νομίμως αιτιολογημένη κρίση, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στη σκέψη 12 της παρούσας.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στην πρώτη αιτούσα.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 16.1.2026 με τη σύνθεση που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και το πρωτότυπο υπογράφεται μόνον από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ. της σύνθεσης, Στέφανο Ζούκα, λόγω προαγωγής της εισηγήτριας, Αλεξάνδρας Τζέλλου, Πρωτοδίκη Δ.Δ. σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων (άρθρα 191 και 194 παρ.3 περ. β' του Κ.Δ.Δ.).

Η απόφαση δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 19.3.2026, με τη σύνθεση που αναγράφεται στα πρακτικά, κατ' άρθρο 194 παρ. 3 του Κ.Δ.Δ., λόγω της ως άνω υπηρεσιακής μεταβολής.

